

ZIARUL DUMINECA

REDACTIA

STRADA GERMANA Nr. 2, (TIPOGRAFIA C. P.-CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SEU SESE LUNI

Pentru capitala Bucuresti:

- Pe unu anu (52 numere) lei 24
- Pe seze luni (26 numere) lei 12
- Unu singuru esemplaru bani 25
- Linia de reclame si inserjuni lei 2

In Bucuresti, abonamentele se facu de catu la administratia ziarului, pe bani gata.

Unu numeru 25 bani

ADMINISTRATIA

IN STRADA GERMANA Nr. 2, (TIPOGRAFIA CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REPUSA

ABONAMENTELE

INCEPU NUMAI CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

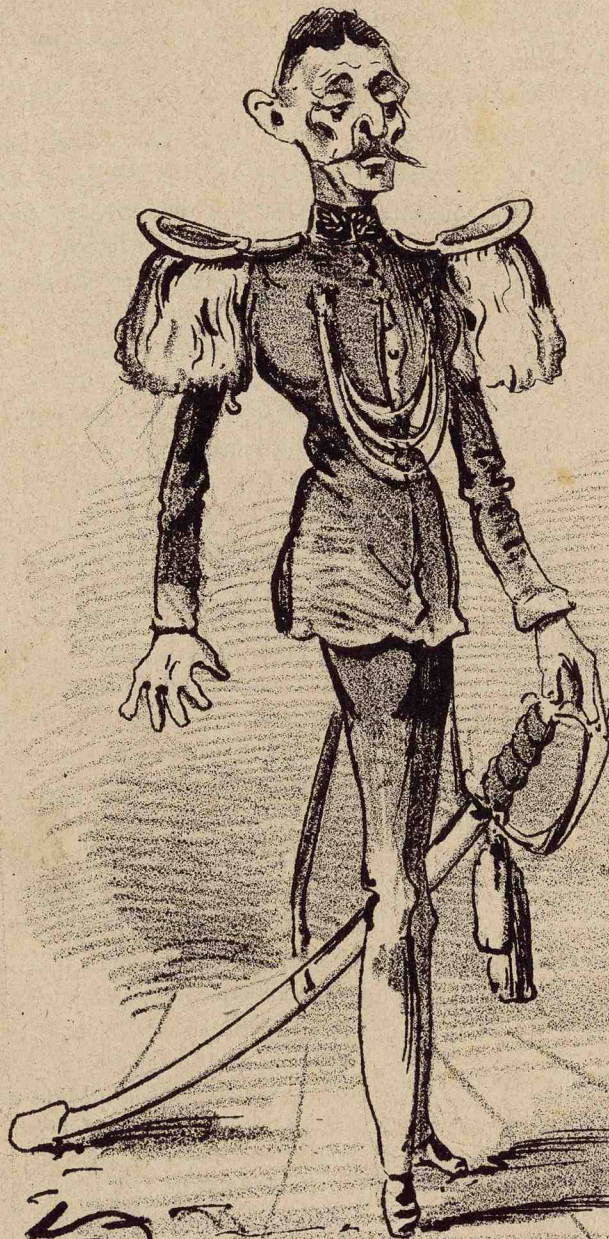
Pentru districte si strainetate:

- Pe unu anu (52 numere) lei 24
- Pe seze luni (26 numere) lei 12
- Unu singuru esemplaru bani 25
- Linia de anuciuri bani 30
- Pentru strainetate pe anu (52 numere) lei 20

Din districte, abonamentele se trimite prin mandate postale; din strainetate in numerar.

Unu numeru 25 bani

— Ziarul apare uş-dată pe săptămână : DUMINECA. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRUSCU-C. —

Cum era intendentia inainte de resbelu

Cum va fi dupu resbelu!

PLOAIA DE DECORAȚII

Câșcați gura ori și care,
Rei și buni, cu micu cu mare,
Căci copilul anulă nouă
Versă-ua plôia precioasă,
Auriă și-argintôsă,
Dând la toți câte-ună cadou.

Căci, cu darnica lui mână,
Peste țera-ne română
Elu presară 'mbelșugatū
Decorații : cruci și stele,
Să se laude cu ele
Mulți, ce nu-le au meritată

Unii, măguliți în sine
De credința că totu bine
Aū lucratū în viața lorū ;
Nici nu s'asteptau vr'ua dată
Se primescă, dreptu răsplată,
Decorații, ca odorū.

Si cându anulă nouă, d'aceste
Crucei cu panglici, fără veste
A'nceputū a presara;
Nici n'au vrutū să le privească :
Căci simțirea românească
Nu vrea plată ca să ia.

Pe când cei ce strigă tare,
C'au lucratū fără 'ncetare
Pentru alu țerei viitorū (!)
Aceptau cu limba scôsă,
Ca din plôia argintôsă,
Să le cadă cruci și lorū.

Si anulă nouă, darnicu din fire,
Dede bietulū în nescire
La toți : fie bunū seū rēi;
Si cum reii 'n totū dé-una
Suntū 'nainte, și acuma
Suntū cruciți mai mulți din ei.
Ghimpoiū

D'ALE ȚILEI

Vrabia malaiū și cui e fôme codrii vi-
séză ; ér nebunulū c'o se adjungă împă-
ratū.

Aceste dicțori ale poporului, nu se dau
de golū nici-odată.

Astū-felū în *Presiunea* de ieri citimū
visele și nădejile cu cari se măgulescū
boneriții ciococșci de la *centru*, cumū că
guvernulū actualū va cădea.

Multū le-arū părea bine D-lorū! Scimū
că așceptă cu gurile căscate să 'nghiță
locmaoa puterei, dér' de... „Ce-vrea nele-
givitului nu vrea și Domnulū,“... și-așa
spre marea d-lorū ciudă, necazū și părere
de rău, vorū fi priloștiți să 'și pună pofta
'n cui.

*

Cătū despre neconfrații noștri de la
Timpitulū, ei facū întocmai ca copii încă-
păținați și risgăiați cari strigă : „Dă-mi
că țipū.“

II dore anima bietū, că din atâta mare
plôia de căvălării, nu li-a cădūtū și d-lor
nici măcar unica !.... De, frate, ce să
dici ?.... Ore scriitorii „Timpitulū“ nu
merită și ei ce-va baremū ordinulū strēn-
gului ?!.. De, frățiore, stēngaciū mai e
și guvernū-esta! Nu li-aruncă și lorū vr'ua
cruciuliță, să li se oprēcă 'n gătū și să
tacă din gură ?...

*

Dér' aproposū de decorațiunī, nici „Ro-
mânia Slobodă“ nu le pizmuiesce mai pu-
cinū sôrtea fericită d'a primi căvălării.

Astū-felū cei de la țisa fôia ne spune
că s'asceptă să vedă în curēndū „*Slēua
Romăniei*“ și pe cadaifurile lui *Vahit-
Abdulah* și la *zahanaoa* lui *Boboc*.

Ce e dreptū nu e păcatū : Acești duoī
din urmă, adică halvagiulū și zahanagi-
ulū, împreună cu cei de la „România Slo-
bodă“, merită să capete căvălării cu multū
mai bine de câtū mulți din cei înșirați în
pomelniculū decorațiilor publicat în *Min-
țitorū*.

Nădejduimū însē că moușeriī guvernantī
nu vorū mai uita pe viitorū pe acești ilu-
strii mădulari, slobodī de gură, ai tacă-
mulū gazetărescū și că-i vorū pune și pe
dēnșii alături cu cadaifurile și halvițele
lui *Vahit-Abdulah*, și cu *vitele* *zahanagi-
ulū Boboc*, pentru bazaconiele și come-
diele pe păreți ce vorū înșira în descrierea
resboiului Ruso--Romano-Muntenegrēno-
Serbo-Turcū, etc.

„*Ghimpele*“ Deū ! era se dea, după
merite, uă mulțime de cadourī de anulū
nou celorū în dreptū a le primi ; dér' vē-
dēndū că alții s'au însărcinatū cu acēstă
misiune și-au datū la toți golaniī, elū a
remasū pe din afară cu darurile 'n traistă,
neavēndū cu-i să le mai dea. Cu sēnătate
dēcă vomū mai trăi, și vomū trăi, dēcă nu
vomū muri pin'atunei, le va da la anulū
viitorū.

Ghimpoiū.

ODA

OSTASILORŪ ROMĂNI

I

Junī ostași ai țerei mele, însemnați cu stea în frunte !
pragii mei vultani de câmpuri, dragii mei șcimani de
[munte

Am cântatū în tinerete strēmoșesca vitejie,
Vitejiă fără sēmănu pe-acelū timpū de grea urg e
Ce la vechiulū nostru nume au adaosū unū renume
Dusū pe Dunăre în Mare și din Mare dusū în lume !

II

Vine acumū, la rēndulū vostru, să v'aducū o închinare,
Vinū cu inima crescută și cu sufletulū mai tare,
Ca pe eroii din legende, vinū să vē priveșcū în față,
Voi, ne păsători de môrte, disprețuitori de viață
Ce ați probatū cu avēntulū vostru lumei pusă în mirare
Că din vulturū vulturū nasce, din stejarū stejarū resare!

III

De la Domnū pân-la opincă, duși de-o soartă norocôsă,
Vați legatū în logodire cu isbānda gloriôsă,

S'ați făcutū ca să pricepemū a trecutului mărimē,
Mēsurāndū-vē de-o sēmă cu a strēmoșilorū nālțime,
S'arētāndū, precum prin nourī mândrulū sôre se arată,
Cine-am fostū o'iniôră. cine iar vom fi o dată !!

IV

Să trăiți feciori de ôste ! Domnulū sfântū să vē ajute
A strebate triumfalnicū în cetăți și în redate
Ca la Rahova cu tunulū, ca la Grivița cu sbornulū,
Ca la Plevna unde astă-đi cei întēiū ați pusū piciorulū,
Infruntāndū pe Osman-Gaziul, și prin faptū de bărbăție
Egalāndū uă țēră mică ca uă mare 'mpărăție !

V

O, viteji de viță veche ! Auđiți în depărtare
Acelū vuetū fără nume ce resună ca uă mare ?..
Suntū bătăile de inimī alū întregulū nēmū alū nostru
Ce unește și și nôpte dorulū lui cu durulū vostru,
Suntū vērșările de lacrimi pentru acelū care se stinge,
Suntū urările voișe pentru acelū care învinge !

VI

O ! Romāni în fața vōstrē, colo în tainica cea zare
Vedeți voi cu ochii de vulturū uă lumină se apare
Strebatēndū prin umbra dēsă de trei secolī adunată ?
E mărēțulū faptū alū țilei multū dorită, multū visată !
E a cerulū zimbire, e luceafărulū sperārei,
E triumfulū luptei vōstre, este ziua neatārnărei !

VII

Dragi mei ! din câmpulū luptei oțeliți când veți întorče
La căminulū unde-o mamă așteptāndū, suspinā, tôrce,
Totū poporulū : rudă, frate, soră, mamă și părinte
Ca la Domnū, cu pāini și sare vorū eși voi 'nainte.
Căci din voi fiește care pōrtă'n frunte uă cunună
Și de gloria de astăđi și de gloria strēbunā !

VIII

Pasū dér ! totū, totū înainte ! timpulū vechiū din nou zo-
[rește !

Viitorulū țerei nōstre au datū mugurū ce 'ncolțește,
O, copii de voi suntū mândru, simtū acea mândrie mare
Care crește cu mārirea unū neamū în deșteptare.

Mi-am vēđutū visulū cu ochii, de acum potū să morū fe-
[rice

Astăđi lumea ne cunōște : *Romānū* dice, *Vitejiū* dice i
V. Alecsandri

Mirești, 28 Noembriu, 1877.

(Convorbiri literare)

ȚIARE NUOI

Țiara anulū nouū a fostū plină de belșugū în
Decorațiunī și în țiare nuoi. Acestū june anū de
la prima đī a vieții sēle se arētă cu uă darnicie
ne mai pomenită de lumină și caftanuri, ba nu,
vremū să đicemū de merite distinse, recunoscute
pēnă și de *Ghimpele*, care era decisū să acorde
și elū câte-va medalii, dérū ne mai avāndū cui
să le dea, le lasă pentru altă ocașiune, adică până
va descoperi nuoi merite și mai *odoronc-troncū*
de câtū acum.

Iacă-na, vorbă āluia, unde bați și unde crapă,
ne apucāmū să vorbimū de țiarele apărute, și ne
pomenimū agățai de *Decorațiunī*. Bietū, flă-
māndulū codri viséză.

Sē incepemū darū ; țineți-vē bine ! Sē vedemū
mai întēiū pe primulū nāscutū, care ni se pare
mai în conformitate cu nașulū, care l'a botezatū.

„*Dorobațul*“, este celū întēiū nāscutū ; elū
intr'adevērū își face datoria cum ș'o făcură și
Dorobațiū peste frontieră, și fiindū-că este la
modă, cucōnele, sē nu rămānă mai josū 'l luă că-
ciula. Ce vreī, așa e lumea, celū ce nu face nimicū
acela se laudă, și face gură mare : totū așa
și cucōnele nōstre, în locū să venereze mai multū
pe viteji care făcură gloria țerei, dumnēlorū le
luă căciulile pentru a ne arāta că și d-lorū suntū
viteze în cochetărie, în lucșū.

Urāmū confratelulū nostru *Dorobațiū*, đile
multe și senine, și *abonați bunī de plată*.

Gemenii suntū : *Observatorulū* din Sibiu, suptū
direcțiunea personală a celui mai vechi gazetarū,
d. Gheorghe Barițu.

Ilfovulū, transformatū din *Filul Romăniei*

nu vrea cu nici un preț să ajungă la maturitate. Îi place mai bine copilăria, de și a albit. Era mult mai bine să fi reapărut pe câmpul de... publicitate ca fiu al României, de cât ca fiu al unui județ. Noi totuși ca cunoștință veche, îi urăm zile multe și senine, și puna plină.

Femeia Română. Fiindcă nu avurăm ocasiunea a citi în inima ei, și fiindcă nu am avut nici timpul se uă vedem de este sau nu cu sulimanul pe ochi, după modă, ne mărginim, numai a o anunța, și a-i ura să fie ce a fost în vechime *femeia română*: ast-felul va fi îmbrățișată de totă lumea.

Bobârnacul. *Spiritualele materii și impresiunile alese*, ne pune în pozițiune de a nu-lu mai recomanda, căci se recomandă singur. Dér îi urăm și lui a avea parte de abonați mulți și... *bobârnace țepene*, pentru a se mai întări în cariera ce ș'a ales.

Gogoșarul. Titlul său ne spune de ajuns ce este; într'ansul se găsecă multe gogoși gustose care ne face să sperăm, vorba Românului, mult pe viitor. Nu știi de unde sare Epurile-Printre vechiturile Universale ale d-lui Alcalay, universal în *palavre*, se găsi și un lucru bun, *Gogoșarul*, care, ce e drept, nu prea e de mufra sea.

Urăm și *Gogosarului*, a'și îngriji gugoșile, și viață nesfârșită.

Pe când scriam aceste rânduri ne sosi *Virtutea*, un nou diaru care 'n primul număr și arătă sângeră plăcere ce are d'a vedea spânzurați pe foștii miniștri. De va urma pe calea virtuței, îi urăm viete lungă; ér' de se va abate, se dea 'n cap.

Acum cine-o pofti să le cumpere, să le citească sănătoși!

În Nr. 46 al diarului nostru, publicându-se *Balada* de mai la vale cu mai multe erori, suntem dator a o reproduce conform cu manuscrisul ce ni s'a dat.

BALADA

I

Pe marginea Vadului,
La casele Sandului,
Se arată d'albă flóre,
Având fața de ninsóre,
Ochi ca cerul celú seninú
Și guriță de rubinú.

Toți flăcăii dicú că este
Fata mare din poveste
Ce-a rănitú cu ochii ei
Inima la noué smei,
Si-a rinitú, și-a fermecatú
Ori-ce minte de bărbatú!

Babele, mai spun și ele,
Că'y vedenie din stele,
Și c'aprinde c'unú cuvântú
Focú cerescú peste pământú;
Iar Licsandru chică desă
Dice cum că e alésă
De stăpână zorilorú,
De surată florilorú...

Dér *Ilinca*, mare este
Nu nălcă din poveste,
Ci e fata Sandului
Din marginea Vadului!

II

La casele Sandului
Sandului bogatului,
Sosecú turci de cei aleși:
De la pașea lorú trimeși.
„Sandule vestitule
„Sandule iubitule,
„Mare cinste îți aducú
„De la pașea din Rusciucú;

„Pașă îți trimite ție
„Ne gândită bucurie:
„Elú te rógă de a'i da
„Soție pe fiică-ta,
„Si îți trimite pungi cu bani...
„Sé trăsesci boerú mulți ani!...”

— Boeri turci, agalelorú,
„In țera raialelorú
„Indreptați ai voștri pași
„Dupé fete pentru pași,
„Căci copila de Románú
„Nu se duce la păgánú...

— Sandule hainule
„Sandule străinule,
„Dacă fata nu 'm'ó dai,
„Am poruncă sé te tai!...”

— Tac-mé neferule,
„Tac-mé hengherule,
„Că voescú sé morú Románú,
„Nu 'm'í dai fata la păgánú!...”

Acum turculú de mânerú
Tine ageru'i hangerú,
Si smucindu'lú de la teca
Ilú înalță și'lú aplécă
Pe la ochii Sandului,
Din marginea Vadului.

Dérú Lixandru s'arată
Ca uă fiară înfuriată,
Si sbugnindú ca uă furtună,
Astú-felú glasulú lui resuná:

„Turcilorú, cum îndrăsniiți
„La mirasa'mí sé gândiiți,
„La surata florilorú,
„La stăpána zorilorú?
„Nu știiți voi că brațulú meu
„Rupe falcile de leú?
„Dérú... vé ȳertú. plecați ca vântulú
„Că de nu, mâncați pământulú!

Turcii toți s'au zăpăcitu;
Apoi unul a vorbitú:
— A! năpărcă de ghiaurú,
„D'acum nu mai mé îndurú
„Sé te lasú ne pedepsitú:
„Iacă ce 'ți amú pregătitú...

Si ferosulú musulmanú,
Asmuți unú iataganú!...
Dér Lixandru ca unú zmeú
Repezit-a brațulú séú
In câtú fierulú ascuțitú
Cátú pe colo a săritú;
Apoi s'a încovăiatú,
Brațele 'și a înclăstatú
Pe mijloculú turcului,
Turcului păgánului,
Si trântindulú de maidanú
Turculú n'a ȳisú nici *aman*!...

III

Pe marginea Vadului,
La casele Sandului,
De trei zile este jale!
Acum mergú în plicú pe cale
Arapí negri și buzați;
Si 'ntre dênșii ducú legați
Si pētrunși cu lanțuri réú,
P'unú bătránú și p'unú flăcăú.

— „Sandule ghiaurule,
„Lixandre mahmurule,
„Spuneți: unde sé găsecú
„Pe *Ilinca* ce iubescú?”
Dice pașă învrăjbitú
Că unúlupú înflămanditú.

— „Turcule, măria tea,
„Incuța fata mea
„In Dunăre s'aruncatú
„Si în valurí s'a 'necatú!...”

— „Turcule zănatice,
„Turcule sălbaticé,

„Fă mai iute sé murimú
„Daca vrei sé 'ți mulțămimú!“
Pașă déca a auțitú,
Multú mai réú s'a îndarjitú,
Și a poruncitú măcelú
Pén' la prunculú mititelú!...

IV

La Dunăre luntre mare
Este gata de plecare,
Pașă șade in mijlocú,
Ne clintitú, într'alú séú locú;
Iară in prejurulú lui
Șade flórea iadului:
Arapí negrii și buzați!...
Intré dênșii ducú legați
Si pătrunși cu lanțuri réú,
P'unú bătránú și p'unú flăcăú...

Lopătarii se așađă
Si lopețile brăzdéză;
Acum luntrea e pe valú...
Iată unú băiatú pe malú;...
Iată'lú strigândú:

— „Nu plecați!...
„Boeri turci, mai asceptați...
„Spuneți pașii cum-că vreaú
„Pe *Ilinca* se'i-o dai!...“
Pașă, cum a auțitú,
Luntrea iute a opritú
Ș'a ȳisú:

— „Vino băețașú
„Frumușelú și drăgălașú,
„Vin' și spune totú ce știi
„C'apoi bine o se fi!...”

Iară băeatulú celú străinú
Avândú buze de rubinú,
Ochii albaștri răpitorí
Și obraji de roșii flóri,
Cum in luntre a săritú
Dreptú la pașă s'a opritú
Si'i-a ȳisú:

— „Stăpánule...
„Turcú hainú, păgánule...
„Mi-ai răpitú ce eu iubescú...
„Iată cum îți resplescú...“
Si in pieptú 'i-a implantatú
Unú cuțitú înveninatú!...

Apoi fulgerú s'a plecatú
Si cu dragú a'mbrățișatú
Pe bătránú și pe flăcăú
Strânși, pătrunși de lanțuri réú!..
Apoi luntrea a lovitú
Si suptú valurí a peritú.

Const. Christescu

București 1877.

A apărutú de sub tiparú și se găsecă de vëndare unde 'lú cauți:

GOGOSARULU

Gazetă seriósă
Dér' pré caragiósă

Precinlú e unú gologanú
Sarı de ȳece-ori câte-unú bânú.

Se află depusú la „Librăria Universală“ (Leon Alcalay), Calea Mogoșoi No. 18.

Cumpărătorilorú cu sutele li se dá unú rabatú de 25 %.

CALENDARUL

LECTTORULU ROMAN

Coprinđendú pe lângă mäteriele necesare unú Calendarú diferite mäterii amuzante.

Norocul și recompensele cadă în tott-d'auna pe cei ce dormă, iară nu pe cei ce lă caută și muncesc.

